РОБЕРТО ФЕРНАНДЕС РЕТАМАР
СЪС СЪЩИТЕ РЪЦЕ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

Със същите ръце, с които аз те милвам, едно училище строя.

Пристигнах призори със дрехите, които мислех за работни,

но там мъжете и момчетата, облечени във дрипи,

все още ме наричат господин.

Живеят те във полуразрушена сграда

със нарове и походни легла: прекарват там нощите,

вместо под мостове и по входове да спят.

Един от тях чете, проводиха го да ми иска книга,

научили, че имам библиотека.

(Той е висок и светъл, с дръзко мургаво лице, с брадичка.)

Минах през бъдещата трапезария, сега основи само.

Над тях приятелят ми с пръст във въздуха прозорци

и врати изписа.

Отзад бе купчината камъни и няколко момчета

с колички бързи ги превозваха. Помолих ги да ми дадат количка

и втурнах се да уча аз на хора прости работата проста.

Получих после първата лопата,

на работниците от водата горска пих

и уморен, за тебе мислех, и за оня път,

когато ти реколтата прибираше,

дордето притъмня пред твоите очи,

тъй както днес пред мойте.

Колко от нещата истински далече бяхме, обич моя,

далече, както сме далече днес един от друг!

Заслужихме си разговорите, хляба,

а също и приятелството на овчаря.

И даже влюбената двойка
се изчервяваше свенливо,
когато я поглеждахме със смях
и пушехме подир кафето.
Няма миг,
във който да не мисля аз за теб.
Днес негли[1] *повече от други път,*
докато за строежа на това училище помагам
със същите ръце, с които аз те милвам.

---

[1] негли — може би, навярно, сякаш, вероятно — Б.р. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.